

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.269 van 25 april 2013
in de zaak A. 202.819/VII-38.329.**

In zake : Rose-Anne MUSSCHE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gwijde Vermeire
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Voskenslaan 301
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
 de LV DE WISPELAERE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Luc Ryckaert en tevens door
 advocaat Sven Boullart
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Voskenslaan 419
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 december 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 17 oktober 2011 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 31 maart 2011, houdende het verlenen aan de LV De Wispelaere van een milieuvergunning voor de

verandering en hernieuwing van een varkenshouderij, gelegen aan het Kromveldstraatje 31 te Evergem, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 218.713 van 29 maart 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomen de partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 14 mei 2012. De tussenkomen de partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomen de partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gwijde Vermeire, die verschijnt voor de verzoekster, advocaat Fauve Nowé, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de

verwerende partij, en advocaat Pieter Delmoitie, die loco advocaat Sven Boullart verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert een varkenshouderij te Evergem.

Na een eerdere aktename van een melding, wordt op 13 februari 1996 een milieuvergunning verleend, voor een termijn tot 31 augustus 2011. Na enkele wijzigingen geldt de vergunning voor het houden van 1.000 varkens en de opslag van 2.212 m³ dierlijke mest. Daarnaast geldt een vergunning voor het winnen van maximaal 4 m³ grondwater per dag, maximaal 1.456 m³ per jaar.

De inrichting ligt in agrarisch gebied, op ongeveer 500 meter van woongebied. Volgens de verwerende partij woont de verzoekster op een afstand van ongeveer 1.200 meter van de inrichting.

3.2. Op 5 oktober 2010 dient de exploitant een milieuvergunningsaanvraag in voor het veranderen van de inrichting en het hernieuwen van de vergunning.

Tijdens het openbaar onderzoek worden geen bezwaren ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem adviseert gunstig.

3.3. Op 31 maart 2011 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning voor een termijn van twintig jaar. Deze vergunning geldt voor het houden van 1.921 varkens, de opslag van 2.212 m³ dierlijke mest, het stallen van tien bedrijfsvoertuigen, de opslag van 12.000 liter stookolie in drie bovengrondse houders, een verdeelslang voor stookolie en een grondwaterwinning van 4.149 m³ per jaar.

3.4. De verzoekster dient tegen die beslissing een administratief beroep in.

Alle adviezen die daarop worden gegeven zijn gunstig.

3.5. Op 17 oktober 2011 volgt het thans bestreden besluit. De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verwerpt het beroep en de in eerste aanleg verleende milieuvergunning wordt bevestigd. Wat mogelijke geurhinder betreft, vermeldt het bestreden besluit het volgende :

"Overwegende dat er tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaren werden ingediend;

Overwegende dat de omgeving rond het bedrijf zeer schaars bebouwd is; dat er zich 5 woningen bevinden op een afstand van iets meer dan 200 meter van de varkensstal; dat de beroepsindiener op meer dan een kilometer van het bedrijf woont; dat geurhinder van onderhavig bedrijf dan ook zo goed als uitgesloten is;

Overwegende dat er in het verleden geen klachten werden geuit in verband met geurhinder;

Overwegende dat de afstandsregels van toepassing zijn; dat de bestaande toestand immers 621 varkensplaatsen omvat en dat het aangevraagde aantal varkensplaatsen (1.921) een uitbreiding is met meer dan 100% t.o.v. de bestaande toestand; dat uitgaande van het aantal waarderingspunten (50-100) en het aantal varkensplaatsen (1.921) er een minimale afstand tot gevoelige gebieden vereist is van 300 meter; dat aan deze voorwaarde ruimschoots is voldaan;

Overwegende dat de stallen van het conventionele type zijn en een

mechanische ventilatie kennen; dat tijdens een plaatsbezoek op 17 juni 2011 door een adviesverlener van de afdeling Milieuvergunning werd vastgesteld dat de stallen zeer goed verzorgd zijn en dat zelfs in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt;

Overwegende dat, gezien de goede staat van het bedrijf, de goede ligging en het relatief lage aantal varkens, de geurhinder voor de omgeving tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in agrarisch gebied en bijgevolg verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De verwerende partij werpt op dat de verzoekster niet over het rechtens vereiste belang bij het beroep beschikt, aangezien zij niet in de dichte omgeving van de inrichting woonachtig is, maar op ongeveer 1.200 meter afstand ervan en als dusdanig niet ernstig kan voorhouden geurhinder tengevolge van de inrichting te ondervinden. De verwerende partij wijst in dat verband ook op de vaststelling, door een medewerker van de afdeling Milieuvergunningen naar aanleiding van een plaatsbezoek tijdens de zomer van 2011, dat zelfs in de onmiddellijke omgeving van de inrichting geen relevante geurhinder valt waar te nemen en op het feit dat in het verleden geen klachten werden geformuleerd inzake geurhinder.

5. De tussenkomende partij werpt een gelijkaardige exceptie op. Zij voegt hieraan nog toe dat te dezen ruimschoots is voldaan aan de toepasselijke afstandsregel van 300 meter tot hindergevoelig gebied, dat blijktens lokaal protest een nabijgelegen grotere varkenshouderij voor actuele geurhinder zou zorgen en dat niet de westenwind, maar wel de zuidwestenwind de overheersende windrichting ter plaatse is, terwijl verzoeksters woning pal ten oosten van de betrokken inrichting is gelegen.

6. De verzoekster repliceert dat zij wel degelijk geurhinder ondervindt tengevolge van de betrokken inrichting, vooral in de zomermaanden, en wijst op de loutere aanwezigheid van akkers zonder obstakels tussen haar woning en de inrichting. Zij argumenteert dat de betrokken inrichting, gelet op de 1.921 varkens en de slechts 75 waarderingspunten, onder de vroegere reglementering inzake de afstand tot hindergevoelige gebieden zelfs niet vergund kon worden, dat het plaatsbezoek vóór de realisatie van de gevraagde uitbreiding heeft plaatsgevonden en meer bepaald op 17 juni 2011, de lokaal "op één na koudste junidag na de natste junidag", dat de bestaande geurhinder nog zal toenemen door de geplande uitbreiding van de inrichting en dat het bestaan van afstandsregels reeds een sterke aanwijzing vormt van mogelijke hinder. Voorts merkt zij nog op dat het bedoelde andere nabijgelegen varkensbedrijf dan dat van de tussenkomende partij, dat evenzeer geurhinder zou veroorzaken, noordwestelijk is gelegen ten opzichte van haar woning, op grotere afstand dan de betrokken inrichting en met veel huizen en obstakels ertussenin en benadrukt zij in een hindergevoelig woongebied te wonen, ander dan een woongebied met landelijk karakter, waarin uiteraard de woonfunctie primeert.

Beoordeling

7. Om haar rechtens vereiste belang bij het instellen van haar annulatieberoep te staven, voert de verzoekster aan dat zij dicht bij de inrichting woont en bovendien in de richting van de winden die overheersend uit de richting van de exploitatie waaien.

8. Om zijn belang aan te tonen bij de nietigverklaring van de vergunning voor de exploitatie van een hinderlijke inrichting, moet degene die opkomt tegen die vergunning minstens aannemelijk maken dat hij hinder of nadeel kan ondervinden door de exploitatie. De afstand tussen de woon- of verblijfplaats van de omwonende en de plaats waar de hinder zijn oorsprong vindt, geldt daarbij als een belangrijk objectief criterium.

De weging van het objectief gegeven van de afstand tussen de vergunde inrichting en de woonomgeving van de verzoekende partij hangt af van de concrete gegevens van de zaak, inzonderheid van de aard en de kenmerken van de vergunde inrichting.

9. Met de verwerende en de tussenkomende partij stelt de Raad van State vast dat de verzoekster op een afstand van ongeveer 1.200 meter van de inrichting woont en dat haar woning praktisch pal ten oosten ervan ligt, zodat zij slechts mogelijke hinder zou kunnen ondervinden van een geurlucht die alleen met een westenwind wordt meegedragen.

De overheersende wind in het gebied is evenwel de zuidwestenwind zodat de verzoekster niet op nuttige wijze kan argumenteren dat zij als gevolg van de overheersende wind ernstige hinder ondervindt van activiteiten van de vergunde inrichting.

De Raad van State aanvaardt bovendien in dezen niet dat de afstand van ongeveer 1.200 meter die de woning van de verzoekster scheidt van de vergunde inrichting onvoldoende groot zou zijn om de gebeurlijke geurhinder uitgaande van de inrichting op een drastische wijze te beperken, en zulks dan nog op veeleer zeldzame tijdstippen dat de wind pal uit het westen zou waaien.

Hij is integendeel van oordeel dat die afstand ruimschoots moet volstaan om gebeurlijke geurlucht in die mate op te lossen, dat deze, zo er geurhinder zou zijn, na 1.200 meter op een zodanig concentratieniveau is teruggebracht die zonder meer aanvaardbaar is voor zij die, weliswaar in een woongebied, dan toch dicht bij een agrarisch gebied gevestigd zijn.

De verzoekster toont aldus niet aan dat zij over een rechtens vereiste, persoonlijk belang beschikt om een annulatieberoep in dezen te benaarstigen.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientig april tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin